امروز اجر و پاداش را کسانی بردند که روزه نداشتند.

از انس بن مالک رضی الله عنه روایت است که می گوید: با رسول الله صلی الله علیه وسلم در سفر بودیم؛ بعضی از ما روزه داشتند و برخی روزه نبودند. در یکی از روزهای گرم، در جایی توقف کردیم. کسانی از بیشترین سایه برخوردار بودند که چادری همراه داشتند. و بعضی از ما هم سعی می کرد با دستش جلوی گرمای خورشید را بگیرد. راوی می گوید: روزه داران روی زمین افتادند و کسانی که روزه نبودند، برخاستند و خیمه ها را برپا کردند و شِتران را آب دادند. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «ذَهَبَ الْمُفْطِرُونَ الْيَوْمَ بِالأَجْرِ»: «امروز اجر و پاداش را کسانی بردند که روزه نداشتند».

[صحیح است] [متفق علیه]

صحابه همراه رسول الله صلی الله علیه وسلم در سفری بودند که احتمالا غزوه ی فتح مکه بوده است؛ در این سفر برخی روزه داشتند و برخی روزه نداشتند؛ و عمل هر دو گروه مورد تایید رسول الله صلی الله علیه وسلم بود؛ در روزی گرم، برای استراحت و زدون رنج سفر و گرمای نیمروزی در جایی توقف می کنند؛ زمانی که توقف می کنند، روزه داران از شدت گرما و تشنگی به زمین می افتند و توانایی کار کردن ندارند؛ اما کسانی که روزه ندارند برخاسته و خیمه ها را برپا می کنند و شتران را آب می دهند و برادران روزه دارشان را خدمت می کنند؛ وقتی رسول الله صلی الله علیه وسلم این رفتار و این خدمت رسانی به لشکر را می بیند، تشویق شان می کند و فضل آنها و اجر و پاداش زیاد آنان را بیان نموده و می فرماید: «ذَهَبَ الْمُفْطِرُونَ الْيَوْمَ بِالأَجْرِ»: «امروز اجر و پاداش را کسانی بردند که روزه نداشتند».

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/4439